

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

כל הגמ' פרק שלישי גימין

ומהכס היינו תרומת מעשר
אשית דגן ישראל מפריש
יומה גדולה: באומד. אחד
דאס טעה אין כאן איסור

בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר כשם שתרומה גדולה נִשְׁלַת באומד ובמחשבה כך תרומת מעשר נִשְׁלַת באומד ובמחשבה וכשם שיש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומה גדולה כך יש לו רשות לבעל הבית לתרום תרומת מעשר: **מתני'** ^אהמניח פירות לחיות מפריש עליהן תרומה ומעשרות מעות לחיות מפריש עליהן מעשר שני ומפרש עליהן בחזקת שהן קיימין אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת דברי ר' ^באלעזר רבי יהודה אומה יבשלשה פרקים בודקין את היין בקידום של מוצאי התג ובהוצאת סמדר ובשעת כניסת מים ^גבבוסר: **גמ'** מאי מעת לעת ר' יוחנן אמר מעת לעת של בדיקה רבי אלעזר בן אנמינינוס אומר מעות רבי אלעזר ב' ניאי מעות

רש עליו כרץ לבדוקי שמה
: כקידום של מולאי המה.
סמדר. כחוס פרח וענביו
מים לבוסר. כשהן כפול
לה בחבור שיכול לעזור מהן
הענבים כשהן בוסר ויטמין
' מעט נעם של כדויקה.
בנעת הזאת אכדו ואם עשאן
זורים כרץ להפריש עליהם
יומש אלא סמך' לחוקה:
של

י"ל דהיי דרבי יוסי ברבי
מנשה משום דברישא קמי
קמא דברכותא אין מורמי
אזד ומנשה בן תרומה
קול וכוונה משלשין פירוש
שאין מורמין לא כבדה ולא
אין פירושו היש לאין מורמי
לא דלכא אלוהין בר מבא לא
מאומת משמע דמורמי בר מבא
איכא שלשה בר ממשקל ובת
דמורמי ואלכא אלוהין בר מבא
ידיו תלמודא הי תרומה
והיה דמורמי דמקוה לה
חשבה. פירש בקורות דלל

[illegible]

ללא.

בשם שתרומה גרלה ניתנת באופן. ומיהו אין להקיש תרומת מעשר לתרומה גדולה שיעיל במתמין חשה אחת לפעור הכרי דהא מעשר אמר רחמנא ומיהו אס במתמין מוסיף גלה דמועיל דמקטינ להכי לתרומה גדולה דמועיל בפרק כל המנחות

באות מלה (מנחת דף דה) דקתני תורמין
מאליס על הגרונרות ממין ופירין
דהו מרבה במעשרות ומיירי במרבה
במרות מאכל כדמוכ סיפא ומקוי
לה לרשא לאכא אלעזר בן גמלא
והס מרבה במתכין וגרלה דלית
ליה כלל לאכא אלעזר בן גמלא מרבה
במעשרות מעשרותיו מקולקלין
במעשר [ראשון] גומי שרי מלמד
כדלמרי' בפקי כבורות יבול היה לו
מאה טלאים ועל עשרה או עשרה
ועל אחד יהיו מעשרים מ"ל פשירי
ואין זה פשירי' ר' יוסי בר' יהודה
אומר מעשר ומפרש הסה דעמא
דר' יוסי בר' יהודה דסבר כאכא
אלעזר בן גמלא ומעשר קרייה
המנא תרומה דכמי' כי את מעשר
כני ישראל אשר ירמנו לה' תרומה
ואיכא מעשר בהמה למעשר דרנא
כדלמרי' הסה כריש פירקין מה מעשר

דבן נטל מאמוד ונתחשבה כ' ונתמשר לארזן אייר דמיס כסיפא דקרא נחמי ליים לנחלה וא"ת ואמאי אנטרין התם לאוקמי כאבא אלעזר לא הוה ליה למימר אללא דלימפסא מעשר בהמה למעשר דגן לא מעשר דגן נטל אחד מעשרה אף מעשר בהמה כן אפי' בלא הבערת שטו וי"ל דמשמע ליה לרבי יוסי כרבי יהודה נטל אחד מעשרה הוי מעשר אפי' אינס שזים כמו במכנים לדיר להמעשר ומתקטתא אין דרכן להיות שזין הלכך צריך לאוקמי כאבא אלעזר כן מגלה דלי לאו דאבא אלעזר היא דנגטל אחד מי' בעינן שזין כמו במעשר דגן אפי' דבמכנים לא בעינן וקשה כיון דשרי אפי' כמו מחזורא אמאי אנטרין במנותחא לאוקמי בתרומות מאמוד לא דאמר ר' אלעזר ברבי יוסי איבא היה נוטל עשר רגורות שמקצו ענ היה סבר דאפי' מעשר נטל מאמוד דלמא אבא אלעזר לית ליה הכ' וזורמין: **גיטל'טא** טאופר. מזהו לתרומא מאמוד דמוחן שירא לנחמא לא איבא ליה במשקל אחד כמנין וכן תרומת מעשר ונתוספתא גסין וכן תרומת מעשר אבא אללא נאמור כ' ואם תאמר וי"דפ"ט דתרומות דמקשה לה כפ"ק דתרומות ומשי כאן בתרומה גדולה וכן בתרומות ומשקל ולא כמנין תלמוד יורמ' ומשכב לבס תרומתם במתעשה אמה דתרומה גדולה דלכילי' עמלמא מו"תא מאמוד והיהא דהמונה משוכה וטע' דלפניו בתרומת מעשר א"ת דנירשולמי היא דהמונה משוכה רומה אללא דמונה משוכה וקאמר נמי התם אמר רבי הלל מתני' אמרה הכי קאמר אמר ר' חנינא חיפטר בשלשן ולי' את שמע מינה כלום ומה לעשות מאמוד דקמי' נתוספתא אף בתרומת מעשר אינה נטלת אין מזהו לעשות מאמוד לא חשיב מרבה המעשר מתחבין לאמור: וי' כאבא אלעזר כן מגלה ואל כרענן שמה ההם מרבה מאמור: ון אומד הוא דליף אלל מחשבה בתרווייהו נפקא מונחש אי נמי מן הגורן דהיינו תרומה גדולה ראשית דגן שישאל מפרש מגורט רבנן עליה דאבא אלעזר כן מגלה אללא בעינן מאמוד אלל במחשבה ר' לתרומה שזין נטלת במחשבה משמע דלכ"פ גמל' ויאינו תרומת ס' מחשבה מקי' ר' יוסי כר' יהודה כאבא אלעזר כן מגלה ואין פשט ר' יהודה: **במחשבה**. פי' בקוטרם שטותן עיניו כד זבא לשם חסיו ומשכב שזין לא לכולל בלא הפרשה ושרינ' נמי בשמיקה ע"י שטותן ויומה מדתנן בס' תרומות (פ"א ת"ו) חמשה ל' יתירמו וא"ת תרומת פקדנ' דבשבות (דף טז) נמי אמר' כד לא נדיב כל דהו תרומה נחמי ואל יליפין מגייהו כצועה ולענין לאכול בלא הפרשה אלל קפידא י"פ שעתא אין מפרש כלום כדמוחא היהא דהלוקא יין מדין הכותים מרבי שזין שטותן כפוטו לא דברותו וא"ת כיון דשרי תרומה שבת כפרין נוטל (דף קאא): ר' יהודה אומר אף מעלין אלל המדומה שזין עיניו כדו ואל וכולל כדו ואל חשיב מתקן כשנת עשכוליה כדו הוא מתוקן אלל חלתת מיקוטו של טבל לא שרינן משום דאפשר שדף לה. אפי' דשרי ליתן עיניו כדו ואל וכולל כדו אחר דלאמר' ת דהוית מפרש ע"הון כו'. כערינ' שבתות וי"א איירי דשרי שלא מן מעור כדוה רענ' ונחמא דכא (נמי) מפרש וי"ל דדוקא התם לא ואי ענינא דמנע' לנחמא דנקוסה למפיקה לפסידה כלל:

ורם כשנכנסה זו לחלומות שיכול לעזור מהן כל שהוא היינו כניסת
מיים אוכל זו פתו צדשה הבאים כונם לתוך ביתו כו' ויש שאין
הקל לפי שאין חט בקיפון עד מתי קריו מים ולא יין וכחב ר"ת
ה שנה לא נגזר יין נסך: ועיין מוס' פ"ג כע' ד"ה אין

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ג מהלכות
 תרומות הלכה ד'
ב ב מ"י פ"ו מהל'
 מעשר הלכה ד'
ג ג מ"י פ"ה תרומות הל'
 ט סנה עין קלה:
 ג מ"י פ"ה תרומות
 הל' טה:

תוספות רי"ד

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones